

[Udenrigsministeren]

samt en række grupperinger af tredjelande, såsom ASEAN-landene og Frontliniestaterne.

Som det fremgår af ovenstående, står EF og derfor også det danske formandskab over for en vigtig opgave i andet halvår 1987. Formandskabet vil lægge vægt på, at de hidtil opnåede resultater i samarbejdet befæstes; samtidig med at den udbygning og styrkelse, der er sat i gang på en række områder, fastholdes og forstærkes. Det er i alle europæiske landes interesse, at samarbejdet inden for EF og EPS udvikler sig positivt.

Redegørelse af 21/5 87 om Breddeidrætten i Danmark.

(Redegørelse nr. R 26).

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Den 20. februar 1985 afgav min forgænger som kulturminister, Mimi Stilling Jakobsen, en redegørelse til Folketinget om idrætten i bredden (Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 6290 og 6294-6306).

Redegørelsen indeholdt en opgørelse over idrættens status, de resultater, der var nået, og de problemer, der bestod, og sluttede med en hensigtserklæring om nedsættelse af et udvalg til at gennemgå og vurdere breddeidrættens forhold, således at udvalgets betænkning kunne danne baggrund for en debat i Folketinget i forbindelse med en endelig stillingtagen til breddeidrættens forhold.

Debatten i Folketinget den 27. februar 1985 (Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 6827-6876) viste en bred tilslutning til den fremstilling af idrætten, dens betydning og dens problemer, som redegørelsen indeholdt, og en vilje til at søge problemerne løst. Der var enighed om udvalgets nedsættelse.

Betænkning om breddeidrætten i Danmark (nr. 1094) foreligger nu. Den stiller på grundlag af en omfattende beskrivelse og analyse af idrætslivet i hele dets mangfoldighed en lang række forslag til forbedring af vilkårene for breddeidrætten, herunder forslag af stor økonomisk rækkevidde.

Udvalgsbetænkningen bekræfter gennem sine undersøgelser og analyser, at idrætslivet, anskuet som en helhed over en periode, er i trivsel og vækst, hvad angår både idrætsdel-

tagelse og de vilkår, som det offentlige stiller til rådighed. En drøftelse af mulighederne for en forbedring af idrættens vilkår tager derfor sit udgangspunkt fra et højt niveau.

Befolkningen dyrker i dag idræt som aldrig før, og idræt indgår som en selvfølge i kultur- og fritidslivet. Idrætten har stor samfundsøkonomisk betydning, og den indgår i den samlede social- og sundhedspolitik.

I overensstemmelse hermed ydes der fra det offentlige side betydelig støtte til det idrætslige arbejde – navnlig fra kommunerne, der investerer betydelige beløb i anlæg, haller og øvrige faciliteter, som stilles til rådighed for idrætsudøverne. I medfør af fritidsloven bidrager kommunerne endvidere til at dække idrætsforeningernes og andre idrætsgruppers udgifter ved at anvende lokaler. Og endelig støtter kommunerne idrætten gennem egne frivillige ordninger, som varierer kraftigt fra kommune til kommune.

Amtskommunerne har hidtil ydet meget beskedne tilskud til regionalt idrætsarbejde.

Staten yder støtte til idrætten dels via fritidsloven, dels via tipsloven.

Det samlede direkte tilskud til idrætten i bredeste forstand beløb sig i 1986 til ca. 2,1 mia. kr. Heraf yder kommunerne langt størstedelen – ca. 1,8 mia. kr. – og staten ca. 300 mill. kr.

I faste priser er de offentlige tilskud til idrætten steget med 50 pct. siden begyndelsen af 1970'erne. Denne udvikling i tilskud modsvares af en voldsom udbygning af idrætsfaciliteterne.

I dag findes der godt 1.100 idrætshaller mod 365 i 1971. Antallet af svømmehaller, fodboldbaner, tennisbaner og andre idrætsfaciliteter er ligeledes forøget markant i denne periode.

Denne udbygning af et bredt spektrum af idrætsanlæg stiller Danmark i en overordentlig privilegeret situation. I lande som Sverige, Holland og Vesttyskland er der mellem 3 og 9 gange så mange indbyggere pr. hal som her i landet.

Folketinget har her i foråret drøftet idrættens vilkår i forbindelse med behandlingen af forslaget til lov om ændring af lov om tipping (L 130 af 24. marts 1987), det lovfor-slag, der resulterede i en nedsættelse af statsafgiften med 3½ pct. med virkning fra 1. juli 1986.